

Προδημοσίευση

Από το Grexit στο Grevo: η επανάσταση που χρειάζεται η Ελλάδα

Ο πρόεδρος της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών Γκι Φερχόφσταντ στο βιβλίο του στηλιτεύει την αδυναμία της ΕΕ «να προσφέρει τις λύσεις που έχουμε σήμερα ανάγκη» και «να πάρει τις σωστές αποφάσεις»

«Η ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε κίνδυνο, έναν κίνδυνο υπαρξιακό». Με αυτές τις λέξεις ξεκινά ο πρόλογος για την ελληνική έκδοση του βιβλίου του Γκι Φερχόφσταντ «Η ασθένεια της Ευρώπης» (εκδόσεις Παπαδόπουλος). Ο πρόεδρος της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών στηλιτεύει την αδυναμία της ΕΕ να «προσφέρει τις λύσεις που έχουμε σήμερα ανάγκη» και να «πάρει τις σωστές αποφάσεις», ενώ τα προβλήματα από την οικονομική κρίση ως το Μεταναστευτικό απειλούν τη συνοχή της. «Φυσικά, η Ελλάδα βρίθεται στο επίκεντρο πολλών από αυτές τις δυνοτήτες» παραπρεί ο Γκι. Φερχόφσταντ και ανατένει στη σύνεχια την εγχώρια πραγματικότητα με την ακρίβεια που μόνο ένας αποστολικός παραπρητής μπορεί να έχει. «Αν η Ενωση ήταν σε θέση να συνδράμει άμεσα την Ελλάδα και να αποτρέψει την κατάρρευση της, η κρίση θα είχε σίγουρα εξελιχθεί εξολοθρευτικά. Θα μπορούσε να είχε περιοριστεί στην Ελλάδα και η επικίνδυνη μολύνση που την ακολούθησε ήσας, να μην ήταν τόσο σοβαρή. Αυτό δεν σημαίνει βέβαια ότι για την ελληνική κρίση ευθύνεται μόνο η Ευρώπη. Ο πορώνιας της ευθύνης για την κρίση βρίσκεται σαφέστατα στην ελληνική κυβέρνηση και στη πολιτική κόμματα. Συνέχισαν να κάνουν χρήση και κατάχρηση του πελεταϊκού χαρακτήρα της κόμματος της Χρυσής Αυγής. Πριν από την αναχώρηση είχαν συναντήσει στη VIP περιοχή του αεροδρομίου τον Τσίπρα. Τον ίδια από τις αντιπαρθέσεις μας, σταν είχαμε διασπαρτώσει τα ξίφη μας, σταν είχαμε διασπαρτώσει τα ξίφη μας,

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δεν κατέφερε να αλλάξει την εικόνα που είχε διαρροφήσει για το ελληνικό πολιτικό σύστημα. «Δεν έχω εναπέστει στη σούζη μου», δηγείται, «πιο εύθυμη παρέα Ελλήνων από εκείνη που συνάντησα στις 24 Απριλίου 2015, στην πίστη από Βρετανούς προς Αθήνα. Ήταν ματαντρούσει της κυβέρνησης και του Προθυπουργού. Ανθεώτας ομολογεί ότι στο σύντομο χρονικό διάστημα που τον γνώριζε, ένωσε μεγάλη συμπάθεια για αυτόν. «Εγώ ένα χαρόγελο που σε κέρδισε και μου φαίνονται φιλοκότατος. Η εμφάνισή του ήταν σίγουρα μια ανακούφιση μετά την ήταν της ελληνικής κυβέρνησης των δενινούσιων Βενιζέλου και Σαμαρά. Ανταλλάξαμε μερικές κουβέντες. Ήθελε να μάθει ποιον θα συναντήσουσα στην Αθήνα. Μου είπε σε συνταγμάτικη για τα χάλια που είχε παραλάβει, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε έρει στην εξουσία τον Ιανουάριο του 2015. Αυτά τα χάλια ήταν έναν μαρκά ιστορία. Όπως σε κάθε ελληνική τραγούδια, διάφοροι πρότειναν ακόμη και την άμεση έξοδο της χώρας από τη ζώνη του ευρώ ή την Ενωση. Ήταν πιο εύκολο να πλέξουν την ευθύνη για την κρίση του ευρώ στους Έλληνες από το αναγνωρίσουν ότι υπάρχει διαφρωτικό πρόβλημα στην ίδια τη νομοματική ένοσο».

Από τα κέρατα και να δημιουργήσουμε έναν κλούδο γύρω από την Ελλάδα, σε συνδυασμό με την επιβολή βαθιών μεταρρυθμίσεων, ξεκίνησε ένας γύρος «Greece bashing», μισεληνισμό, κατά τον οποίο οριζόμενοι πολιτικοί ηγέτες πρότειναν ακόμη και την άμεση έξοδο της χώρας από τη ζώνη του ευρώ ή την Ενωση. Ήταν πιο εύκολο να πλέξουν την ευθύνη για την κρίση του ευρώ στους Έλληνες από το αναγνωρίσουν ότι υπάρχει διαφρωτικό πρόβλημα στην ίδια τη νομοματική ένοσο».

Αυτό ώθησε ακόμη φημότερα τα επιτόκια και έπροξε την Ελλάδα ακόμα πιο βαθιά. Εκτός Ευρώπης κανείς δεν καταλάβαινε τίποτε. Αυτό ήταν το εναίο ευρωπαϊκό νόμισμα: Μια νομοματική ένοση που διασπάται με το πρώτο ημίση του κινδύνου και πετάει την αλληλεγγύη στη θάλασσα; Σε τελευταία ανάλογη, το συνολικό χρέος του ελληνικού Δημοσίου

από τα κέρατα και να δημιουργήσουμε έναν κλούδο γύρω από την Ελλάδα, σε συνδυασμό με την επιβολή βαθιών μεταρρυθμίσεων, ξεκίνησε ένας γύρος «Greece bashing», μισεληνισμό, κατά τον οποίο οριζόμενοι πολιτικοί ηγέτες πρότειναν ακόμη και την άμεση έξοδο της χώρας από τη ζώνη του ευρώ ή την Ενωση. Ήταν πιο εύκολο να πλέξουν την ευθύνη για την κρίση του ευρώ στους Έλληνες από το αναγνωρίσουν ότι υπάρχει διαφρωτικό πρόβλημα στην ίδια τη νομοματική ένοσο».

Αυτό ώθησε ακόμη φημότερα τα επιτόκια και έπροξε την Ελλάδα ακόμα πιο βαθιά. Εκτός Ευρώπης κανείς δεν καταλάβαινε τίποτε. Αυτό ήταν το εναίο ευρωπαϊκό νόμισμα: Μια νομοματική ένοση που διασπάται με το πρώτο ημίση του κινδύνου και πετάει την αλληλεγγύη στη θάλασσα; Σε τελευταία ανάλογη, το συνολικό χρέος του ελληνικού Δημοσίου

ου αντιπροσωπεύει μόνο ένα μικρό ποσοτό του συνολικού επιπλού της Ευρώπης. Μερικές εκαποντάδες διεκπεριμόρια έναντι ευρωπαϊκού ακαθάριστου εγχώριου προίστος της τάξης των δεκαπέντε τρισεκατομμυρίων. Πρόκειται για το 1,7%. Για ποιο ακριβώς πράγμα μιλάνε αυτοί οι Ευρωπαίοι; Η αναμονή κράτησε μέχρι τον Μάιο του 2010. Ολοι άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι αυτή η μορφή μαζοχισμού έπειρε οι συναπτάτραχοι.

Στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση τη λύση

«Ο Τύπος έκανε λόγο για απόλυτη ταπείνωση και ίσως δικαίως, λόγο του αποτελέσματος του δημοψηφίσματος που είχε οργανώσει λίγες μέρες πριν η ελληνική κυβέρνηση. Άλλα ταπείνωση ποιους; Της ελληνικής κυβέρνησης; Του Τσίπρα; Ή των ελλήνων πολιτών; Για το σύνολο της ελληνικής πολιτικής κόστους ήταν πρόβλημα μα τίτα, αλλά όχι για τον ελληνικό λαό. Αυτές τις μεταρρυθμίσεις που δρίσαν αφορείς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του ΔΝΤ, έξαγαν και πολύ περισσότερες ανάγκες λόγος για τον οποίο φημίσαν τόσο μαζικά όχι στο δημοψήφισμα. Εχουν κουράσει να πλήρωνουν κάθε φορά τον λογαριασμό για ένα κακό πολιτικό σύστημα. Αυτός ήταν και ο οικόπεδος της έκκλησής μου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο λίγες μέρες πριν από τη σύναντη αυτής της «αναθεματικής συμφωνίας». Ο Τσίπρας εξειχε αποβολαμένος όταν τον έφερε αποτελεσματικό πρόγραμμα.

Αυτή είναι η μία πλευρά του νομίσματος. Η άλλη πλευρά αφορά τις δικές μας ευθύνες και τη περιγραφή είναι εξίσου οδηγητή, ίδιος πεποίθηση προέρχεται από έναν ένομο, με την κρίση καθευτή. «Οποιος αναλύει την πηγή της περιπτώσεως πρέπει να μπορεί να αποφύγει τη διαπίστωση ότι η ευθύνη για την αδιαφορία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του ΔΝΤ, έξαγαν και πολύ περισσότερες ανάγκες λόγος για τον οποίο φημίσαν τόσο μαζικά όχι στο δημοψήφισμα. Εχουν κουράσει να πλήρωνουν κάθε φορά τον λογαριασμό για ένα κακό πολιτικό σύστημα. Αυτός ήταν και ο οικόπεδος της έκκλησής μου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο λίγες μέρες πριν από τη σύναντη αυτής της «αναθεματικής συμφωνίας». Ο Τσίπρας εξειχε αποβολαμένος όταν τον έφερε αποτελεσματικό πρόγραμμα.

Διαφορικά πρέπει να καταπολεμήσει και το φορολογικό σύστημα πρέπει να μεταρρυθμιστεί ριζικά. Οι ελληνικές τράπεζες και άλλες κρατικές επιχειρήσεις πρέπει να έχουν λαμβάνει μέρα κατά της φορολογικής απάτης. Άλλα αυτό ήταν δεν μήλο για την επανάσταση που χρειάζεται η χώρα του: ούτε για το περόστιο οδηγό του ελληνικού κρατικού μηχανισμού. Μετά βίας αναφέρθηκε στη διαφορά και στις πελάτειακες σχέσεις. Συνέχισε να επαναλαμβάνει ότι οι Έλληνες είχαν ήδη κάνει πολλές προηγούμενες για να βρει τον δρόμο προς την ευημέρια. Η Ελλάδα παραμένει μια εντελώς διεθνεστική αρκετή, παραμένει εξαιρετικά αρκετό.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΕΡΕΙΠΩΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

«Οι έλληνες ψηφοφόροι έκαναν μια καινούργια αρχή»

«Οι Έλληνες», συνεχίζει ο Γκι. Φερχόφσταντ, «έγιναν έτσι θύματα μιας ερειπωμένης δημοκρατίας, η οποία βασίζεται αποκλειστικά και μόνο στην εξαιρετική σημασία της ομαδοποίησης. Τα ιδεολογικά και πολιτικά πλαίσια στα οποία οι Έλληνες έχουν ζει από πάλια, έχουν αποτελέσθηκαν από την απορία της Ελλάδας να αναπτύξει την ανάπτυξη της και να αναπτύξει την ανάπτυξη της Ελλάδας στην παγκόσμια οικονομία. Τα ιδεολογικά και πολιτικά πλαίσια στα οποία οι Έλληνες έχουν ζει από πάλια, έχουν αποτελέσθηκαν από την απορία της Ελλάδας να αναπτύξει την ανάπτυξη της και να αναπτύξει την ανάπτυξη της Ελλάδας στην παγκόσμια οικονομία. Τα ιδεολογικά και πολιτικά πλαίσια στα οποία οι Έλληνες έχουν ζει από πάλια, έχουν αποτελέσθηκαν από την απορία της Ελλάδας να αναπτύξει την ανάπτυξη της και να αναπτύξει την ανάπτυξη της Ελλάδας στην παγκόσμια οικονομία. Τα ιδεολογικά και πολιτικά πλαίσια στα οποία οι Έλληνες έχουν ζει από πάλια, έχουν αποτελέσθηκαν από την απορία της Ελλάδας να αναπτύξει την ανάπτυξη της και να αναπτύξει την α